

Koor: Twaalf zoons had Vader Jacob
Daarvan minde hij Jozef 't meest.
Overlaadde hem met geschenken
Schonk hem zelfs een bonte rok.

(Jozef komt op zijn broeders af. Deze zien hem van verre
aankomen en wenden zich nors af).
Afgunst overheerst de broeders -
Gunnen hem geen vriendelijk woord.

Jozef: Hoor mijn broeders hoe ik droomde;
Schoven bonden wij op 't veld.
Rechtop stond mijn schoof
De anderen bogen diep zich voor de mijne.

Dan: O jij pronker -o jij praler-
Naftali: Jij moet de voornaamste zijn

Jozef: Ik verzijn het niet - ik droomde.
Hoor nu naar mijn tweede droom.
Zon en maan en ook elf sterren
Bogen diep zich voor mij neer.

Juda: Dat is erg. Het wordt steeds erger.
Gad: Horen wij dit rustig aan!
Sebulon: Vader - Moeder - zullen buigen -
Issaschar: Zullen buigen zich voor jou.
Simeon: Sla hem neer! Laat ons hem doden!
Levi: Zien wat al zijn dromen baat.

(Enkelen pakken dreigend Jozef beet).

Jozef: Broeders - broeders, jullie bozen.
Blitter zul je dit eens boeten.

Simeon: Boeten goed! Maar zonder jou.

Ruben: Broeders - neen - vergiet zijn bloed niet -
Werpen wij hem in een kull.
Daarin komt hij toch van zelf om.
Onze handen blijven rein.

Simeon: Ach die beste brave Ruben ---
Klopt zijn hart van medelij.
(Ruben maakt een dreigend gebaar).
Maar ja, mij is het om 't even,
Ook zo raken wij hem kwijt.

Koor: Zo grijpen zij Jozef
En binden hem stevig
En laten hem zakken
Heel diep in een put.

Azer: Kom broeders. Ga zitten
En laat ons gaan eten.
Van Jozef wat extra
Zal ons zeker smaken.
Zijn vader bedacht hem
Natuurlijk met meer.

Issaschar: Zeg Ruben, Waar ga je -
Eet jij niet met ons?

Ruben: Neen, neen ik heb geen trek -
Mij smaakt niet het maal.

Sebulon: Kom laat hem. Van zelf
Eedaart hij wel weer.

Koor: Dus zijn ze aan het maal gezeten
Als Levi, scherp van zicht, ontdekt
Een karavaan die herwaarts trekt.
Van Gilead komen die Midjanieten -
Kamelen dragen zware last.

(Levi springt op).

Levi: O broeders, zie, een karavaan.
Egypte zal het doel wel zijn.

Juda: O hoor, ik heb een prachtig plan.
Ook ik zou Jozef's dood betrekken -
Verkopen wij hem toch als slaaf.
Gevoerd wordt hij dan ver van hier.
En nooit meer is hij ons tot plaag.

Simeon: Ga Levi snel en roep de leider,
En Gad en Dan haal Jozef hier.

(Uit tegenovergestelde richtingen komen Jozef en de
leider van de karavaan).

Sebulon: Verkoop de knaap, maar niet het kleed.

Dan: Ja ja 't is goed! Trek uit die rok.

Gad: Jij Jozef gaat. Je kleed blijft hier.

Issaschar: Wat zeg je koopman, van zo'n slaafje!
Hij is jong! Hij is knap!
Een buitenkans!

Koopman: Nou nou. Heel sterk lijkt hij me niet.

Naftali: O ja! Hij zal vast dubbel werken -
Eij ons heeft hij nooit iets gedaan.

Dan: Pas op! Zwijg stil! Straks biedt hij minder.

Koopman: Ik bied u twintig zilverlingen.

Simeon: Betaal direct -
Gij hebt de knaap.

Jozef: O broeders! Neen!
Je meent het niet.

Juda: Egypte is het dromenland.
Azer: Daar kun je al maar verder dromen.
Jozef: Neen - neen - ik ga niet - laat mij hier.
Koopman: Vooruit - ga mee - verknoel geen tijd.

Koor: Zo trekken weg de Midiamieten
En voeren Jozef met zich mee.
De broeders gaan weer naar hun kudden.
Daar sluipt nu Ruben dichterbij.
Hij komt om Jozef te verlossen
Maar ach! Daar is de kuil reeds leeg.

Ruben: Wee mij! Nu kan ik hem niet verlossen.
Vergoten is dan toch zijn bloed!
Wee ons! Welk onheil is geschied!

Koor: Daar komen weer de broeders aan.

Naftali: O Ruben! Staak je jammerklachten
Juda: Wij hebben Jozef niet gedood,
Als slaaf verkocht - en weg van hier.
Levi: Maar zie dees' rok, Verscheurd - gekleurd.
Wij doopten die in geltebloed,
Ik laat hem zien aan onze vader,
Vraag hem of hij de rok soms kent.

Koor: Zo gaat de sluwe Levi henen -
Met veel misbaar naar Jacob toe.

Levi: Zie Vader - Kent gij deze rok?
Het leek ons - Is 't niet Jozefs kleed?

Jacob: 't Is Jozefs rok! Ik ken hem goed.
Wee mij, Mijn zoon!
Mijn zoon! Mijn dierbaarst,
Een leeuw - ach - heeft
Mijn zoon verscheurd!

Koor: En hoe zijn zonen het ook trachten
Om hem te troosten
Het baat hun niet.

Jacob: Ik draag dit leed tot aan mijn graf.

-o-